

Verslag missie Bangladesh november 2014

“Blijf trouw aan je dromen i.p.v. je angsten”, deze zin heb ik een keer gelezen en is me altijd bij gebleven.

Een van mijn dromen was een keer naar een ontwikkelingsland gaan om daar iets van betekenis te gaan doen. M.C.C. heeft mij deze kans geboden, het is een ervaring geweest om nooit meer te vergeten, geen spijt dus!

Ons team bestond uit 10 personen, waarvan er twee waaronder ik zelf, geen medische achtergrond hebben.

Een “dream team” vond en vind ik zelf!

Na een voorspoedige reis van ongeveer 10 uur vliegen is het een sensatie om op het vliegveld in Dhaka te landen. Minimaal 6 keer ons paspoort laten zien en heel veel mensen. Ook de bagageband met de koffers was een heel gebeuren, je moet er de tijd voor nemen, dat leer je al direct op het vliegveld.

Met het taxi busje wat al enige tijd op ons stond te wachten naar het hotel, waar een ontvangst commissie voor ons klaar stond met heerlijke koele drankjes.

De hele club bij elkaar, het feest kon beginnen!

Even bijkomen op de kamer, lekker lunchen, marktje in de buurt bekeken en daarna een “verdriet” kennismaken met ons team. Samen lekker gegeten en op tijd naar bed.

Zaterdag: 6 uur op, half 7 ontbijt en klaarmaken voor vertrek naar BVDO in het Barisaldistrict.

De tocht er heen met twee busjes, was een ervaring op zich. Naast dat je het gevoel had dat je zelf een van de hoofdpersonen was van een computerspelletje was het een prachtige tocht, veel te zien, mooie natuur en een zintuigen prikkelende tussenstop. Ruim op tijd kwamen we aan bij BVDO, een paradijselijk oord met geweldige mensen, die ons zeer hartelijk en gastvrij hebben ontvangen met een heerlijke lunch en daarna een officiële ontvangst van door de BVDO-organisatie met een feestelijk tintje, toespraken, dansdemonstraties en een rondje jezelf voorstellen. Een voor mij heel belangrijk en positief punt, geen hurktoiletten maar normale toiletten. Het bankje aan het meer wordt mijn vaste schrijfplek, ik weet het zeker!!!

Zondag: Vroeg op 6.15 uur. Snel aankleden en een uitgebreid ontbijt stond voor ons klaar. Om 8.00 uur staan de plank riksja's voor ons klaar, even wennen om op zo'n plank te zitten en te blijven zitten, zeker gezien de wegen waar we op reden. Het was een tocht van ruim 2 uur door de meest mooie omgeving die ik ooit gezien heb. Wat een schitterende natuur, prachtige bloemen, schilderachtige huisjes, landweggetjes en vooral veel water met roze bloemen. Plekken die voor toeristen nooit te zien zullen zijn. De checkplek was prachtig en alles was verassend snel opgebouwd. Het idee was om 50 kinderen te zien, het waren er 103, even heftig maar gaf wel een voldaan gevoel. Er waren opvallend veel

kinderen die er niet zo best aan toe waren. Communicatie met de hulpverleners van BVDO liep soms moeilijk, vooral het vertalen hetgeen voor de dokters wel eens moeilijk was. De terugweg was weer een traktatie. Elke dag even bijkomen met een kopje thee of koffie op onze vaste stek, daarna evalueren, tassen aanvullen, lekker eten en op tijd slapen. Deze zondag avond was er een bijscholing voor the health motivators.

Maandag: Weer vroeg op 6.15 uur en weer zo'n prachtige tocht over mooie landweggetjes, door winkelstraatjes, die een beetje lijken op het decor van een Harry Potter film. Vandaag 115 kinderen checken. Het bloedprikken kon binnen gebeuren, waardoor het mogelijk was om alvast te beginnen met het invoeren van de lijsten, wat 's avonds aardig wat werk scheelde. Veel baby's deze dag, vrij laat klaar waardoor we een deel van de tocht in het donker moesten afleggen, het leek wel een dropping. Uiteindelijk allemaal thuisgekomen. 's Avonds weer evaluatie, tassen pakken, eten etc.

Dinsdag: We kunnen wat later opstaan omdat we naar een afgelegen gebied gaan met de boot (eerst met de micro bus). Micro bus was wat aan de late kant en de grote boot bleek een kleine platte boot te zijn omdat de grote niet kon varen i.v.m. de lage waterstand. Even passen en meten om alle personen en alle bagage in de boot te krijgen. Het was wederom een schitterende tocht tussen de meest exotische waterplanten. We gingen naar een gebied wat 8 maanden per jaar onder water staat, de mensen daar leven dan op bootjes. Opeens doemt er een groot gebouw op, waar de mensen naartoe kunnen als het water heel hoog staat.

Daar stonden ze..... Allemaal kinderen met oranje jurkjes en pakjes (school-uniform) en bootjes vol met de meest kleurrijk geklede mensen, een feest om te zien! Wat bijzonder om hier te mogen zijn!! Ze hadden al behoorlijk lang staan wachten door onze vertraging met de bus. Snel de boel opgebouwd, flink door gewerkt en om de beurt gegeten waardoor we alle kinderen konden helpen. De persoonlijke aandacht was daardoor even minder, hetgeen ik jammer vond, want persoonlijk contact is zo belangrijk en leuk voor beide partijen. Voor mij is niet de kwantiteit maar vooral de kwaliteit belangrijk. Uiteindelijk 104 kinderen gezien. Ze waren gezonder dan verwacht. De baby's kwamen als laatste, daar is wat meer tijd voor nodig voor o.a. meten van de schedel. Elke keer vertrok er weer een bootje vol vrolijke gezichten van moeders en kinderen.

Bij thuiskomst weer dezelfde ceremonie.

Woensdag: Op tijd weer op. Vandaag dan echt op de grote boot. Weer een prachtige tocht (voor ons allemaal waren deze tochten naar de eindbestemming een hoogtepunt). Onderweg zagen we nog een bus die door een brug gezakt was waar wij de dag er voor nog langs gegaan zijn. Ook hier weer een kleurrijke groep die op ons stond te wachten. Nog wat pech met de boot gehad op de terugweg, bananen in de motor. Uiteindelijk alles goed verlopen.

Donderdag: Hebben we dorpjes en huizen bekeken. Bijzonder om te zien en heel fijn dat wij van deze gastvrije mensen hun huizen van binnen mochten bekijken. In hutten geweest waar we gebukt moesten staan, ouders en baby's liggen bij elkaar op een mat op de grond, amper meubilair, zag er wel schoon uit. Er

stonden een of twee magere koeien waarvan de opbrengst voor een groot deel niet naar het gezin maar naar de markt gaat. De grond was van een landeigenaar, waar ze voor werken. Ook grotere huizen gezien en huizen van steen. Ze eten voornamelijk rijst en soms een beetje groenten. Eén maaltijd per dag, de kinderen die naar school gaan krijgen daar ook nog wat, meestal rijst met wat groente en soms een beetje vis of kip, maar dat is hooguit een keer per week.

Vrijdag: Weer met de z.g.n. plank riksja, we worden er steeds handiger in zoals bij het erop klimmen en eraf springen bij slechte wegen met kuilen en bij bruggen. Nu checken in een dorpje. Alles stond al klaar, de tafels het zeil etc. Iets meer kinderen gezien dan het plan was (gebeurde bijna elke dag). Het was onrustiger dan anders wat o.a. kwam door de mensen van het dorpje die steeds weer opnieuw om de tafels kwamen staan. Uiteindelijk hebben we het wel onder controle kunnen krijgen en zijn weer met een voldaan gevoel naar huis gegaan.

Zaterdag: Twee ziekenhuizen bekeken, waar we niet echt vrolijk van werden. De hygiëne was niet best, dieet keuken was beneden peil etc. 's Middags lunch bij ons verblijf, uitgebreide evaluatie van het geheel en de organisatie. Vervolgens tassen en spullen van alle stations schoongemaakt, koffie en daarna bonte avond! De bonte avond was georganiseerd door de mensen daar. Veel liedjes, dansjes en stukjes, en daarna disco!!! Was erg gezellig en iedereen heeft genoten. Onze tassen gepakt om de volgende dag weer op tijd te vertrekken naar Dhaka!